

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

afgifter indregnes i pristallet? Nu mener jeg, at jeg i mit tidligere indlæg sagligt har imødegået det ærede medlem hr. Henry Christensens udtalelser på dette punkt, og jeg skal ikke komme dybere ind på dem. Men det, der er hyklerisk, er det, at det ærede medlem og hans partifæller stiller det op, som om de i kommissionen havde gjort en særlig indsats for at få skabt en automatisk lønregulering, som kunne modvirke den usunde udvikling i samfundets økonomi, eller hvad det nu er for et udtryk, de bruger i deres udtalelse. Denne indsats har venstre ikke gjort. Venstre har ikke i kommissionen formuleret noget som helst, som kunne anvendes, og har måttet erkende, at de ikke har kunnet det, og de er så faldet tilbage på dette lille forslag om, at skatter og afgifter skulle udgå af pristallet. Det er det, at man gør et mindre væsentligt spørgsmål til et væsentligt spørgsmål, jeg kalder for hyklerisk. Det ærede medlem ved, at jeg selv har næret en vis sympati for, at skatter og afgifter skulle udgå af pristallet, men jeg synes, det er et lille spørgsmål, og det svarer ikke til det mål, som venstre har opstillet. Jeg havde håbet, at vi nu fra venstre havde fået et særligt forslag, men jeg er klar over, at det får vi ikke. Vi havde været villige til at overveje det.

Niels Andersen: Når det ærede medlem hr. Henry Christensen slår sig for venstres brede bringe og kaster sig over retsforbundet og beskylder os for at være fjendtligt indstillet over for tjenestemændene og for med ildhu at kaste os over tjenestemændene for at få dem afskaffet, er dette en fuldkommen forkert opfattelse hos det ærede medlem. Det, retsforbundet har bekæmpet, er mange af de love, som også venstre har været med til at vedtage, love, som har afstedkommet øget administration og den dermed forbundne oprettelse af et øget antal normerede stillinger. Jeg regner med, at det ærede medlem hr. Henry Christensen er enig med mig i, at vi skulle søge at begrænse en lovgivning, som afstedkommer øget administration, og i så fald er vi for så vidt på linje. Derfor anser jeg det også for helt urimeligt, når det ærede medlem

udlægger dette spørgsmål, som han gjorde i sit foregående indlæg.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen talte videre om retsforbundets indflydelse i regeringen og søgte at gøre det til et spørgsmål, der overhovedet ikke har nogen betydning, og jeg har flere gange hørt det ærede medlem udtale noget i den retning. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om han egentlig nogen sinde har deltaget i regeringsmøderne, siden han kan rejse land og rige rundt og fortælle, at retsforbundet ikke har nogen indflydelse i regeringen. Efter hvad jeg kender til regeringsmøderne, har det ærede medlem hr. Henry Christensen ikke haft lejlighed til konkret at konstatere, hvilken indflydelse de enkelte ministre har på selve regeringsarbejdet.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen havde fundet en avis frem — jeg vil antage, at det var et venstreblad — som havde citeret en tale, jeg havde holdt i Haderslev, og hvori jeg havde givet udtryk for, at vi ikke ville gå med til at anvende 140 mill. kr. på én gang. Jeg har ikke nogen synderlig stor tillid til de referater, der fremkommer i venstres dagblade; disse referater har gang på gang i høj grad skuffet mig; de har gang på gang bragt 2 spalter af, hvad venstres folk har sagt, og kun 2 linjer om det, jeg har sagt. Det er den måde, hvorpå venstres presse prøver at bibringe offentligheden oplysninger om de faktiske omstændigheder.

Jeg håber, at det ærede medlem forstod mit indlæg således, at jeg var meget betænkelig ved at gå med til at bruge 140 mill. kr. på én gang, og at jeg gjorde mig til talsmand for en graduering af de udgifter, der nu skal udredes af staten til imødegåelse af disse lønningslove. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. Henry Christensen opmærksom på, at det er min indstilling i dag, og at det var min indstilling, da jeg talte i Haderslev. Jeg ved ikke, om det ærede medlem er enig med mig i dette spørgsmål, men er det tilfældet, vil jeg foretrække, at det ærede medlem siger det fra denne talerstol i stedet for blot at kaste sig over retsforbundet og slutte med nogle ord, som jeg dog må påtale. Det ærede medlem sagde, at retsforbundet magter at gennemføre det onde, men når det er det gode, der er tale om, vil vi ikke medvirke. Jeg vil